

Zakaj tako?

Snežinke so nas zopet presenetile!

Navkljub vsem prizadevanjem in dobri veri, da smo za prvo sneženje dobro pripravljene, moramo žal zopet ugotoviti, da temu ni tako.

Pravcati snežni metež, ki nas je presenetil 10. novembra ni samo pobelil našega mesta, marveč nam je naložil cel kup skrbi, da o težavah, s katerimi smo se srečevali (večdnevni izpad električnega toka, pomanjkanje vode, pretrgane telefonske žice...) ne govorimo. Prvi so se prav zaradi močno oviranega prometa in slabe prehodnosti cest, podali v akcijo miličniki, kmalu za njimi pa še delavci Komunalnega podjetja Ljubljane.

V relativno kratkem času so slednji s pomočjo mehanizacije očistili ceste in ulice na mestnem področju. Prav tako je bila prevoznost cest na izvenmestnem območju kmalu omogočena. Učinkovitost hitrega ukrepanja pa tokrat ni odlikovala PTT služb, saj niso imeli organizirane dežurne službe! In, ko že govorimo o učinkovitosti moramo na žalost ugotoviti, da je tudi tokrat v mnogih primerih zatajila vest premnogih lastnikov stanovanjskih hiš, hišnih svetov, pa tudi delovnih organizacij. Pločniki so ostajali neočiščeni, s tem pa tudi dodatna ovira vsem udeležencem v prometu. V Ljubljani smo leta 1975 sprejeli odlok, ki vse zgoraj omenjene obvezuje, da v najkrajšem času (v primeru, da zapade več kot 5 cm snega pa takoj) usposobijo vse funkcionalne površine za varen

prehod. Odlok seveda vsebuje tudi kazni za njegovo nespoštovanje to je 100 novih dinarjev za lastnika hiše odnosno od 500 do 10.000 dinarjev za delovno organizacijo. Naj povelimo, da bomo v naslednji številki glasila objavili zapis o novem odloku, ki naj bi ga mestna skupščina sprejela na naslednji seji. V teh nekaj vrsticah bi radi opozo-

rili še na to, da s takšno malomarnostjo kot so neočiščeni pločniki ne spravljamo v nevarnost samo uporabnike hiš, temveč tudi otroke, starejše in slabotne občane, ki so v teh primerih izpostavljeni hoji po vozišču prometnih cest!

Pa še to! Prijave o kršenju tega odloka lahko javite Komunalni inšpekciji odnosno Postaji milice.

PISMO ARH. SULIČA

Članku o izgradnji rudniškega trgovskega centra na rob!

Z ogorčenjem sem prebral članka »Zanke in uganke rudniškega trgovskega centra« objavljene v vašem listu 25. 9. 1979 in »Arhitekt zavlačuje gradnjo« objavljene, 9. 10. 1979 oba izpoda peresa Milovana Dimitriča.

V obeh člankih sem prikazan kot povzročitelj zapletov in zavlačevanja in kot kaže edini krivec zamude gradnje trgovskega poslovnega centra na Rakovniku. Avtor obeh člankov Dimitrič pred objavo ni spoznal za potrebno, da bi preveril resničnost svojih trditev. Moja vloga v tej zadevi je prikazana s pomočjo izkrivljenih in prirojenih navedb ter neresničnih podatkov, bralcu pa je tako posredovana neobjektivna informacija v luči katere sem sam predstavljen kot krivec. Da bi bilo resnici in pravici zadoščeno želim pojasniti naslednje:

1. Inradov potek samoiniciativnega razpisa to je zbiranje ponudb za izdelavo tehnične dokumentacije projekta za gradbeno dovoljenje (PGD) in projekta za izvedbo (PZI) je prikazana izkrivljeno. Res je, da so k zbiranju ponudb tedaj povabili IBT, Ingradov projektivni biro ter Slovenija projekt, ne pa tudi mene oz. projektivne organizacije, ki sem jo predlagal to je Projektivni biro SGP Pionir-ja. Predstavnik Ingrada tovariša Lajovic sem o tem predlogu seznanil že pred zbiranjem ponudb na sestanku dne 5. 9. 1979. Ob tej priliki sem ga obvestil, da sem že dolgo dogovorjen s tem birojem iz strokovnih razlogov. Kot registrirana projektantska organizacija je zato pripravljena s mojim sodelovanjem izdelati zahtevano tehnično dokumentacijo čim bo to potrebno. Glede na to, da je bil tovariš Lajovic o tem pravočasno obveščen je očitno, da je bil postopek zbiranja ponudb že od samega začetka vse prej kot korekten. Trditve, da sem z neformalno skupino želel izdelati tehnično dokumentacijo (PGD in PZI) sam, je neresnična. Take želje nisem nikoli izrazil, ker mi je povsem jasno, da v skladu z obstoječo gradbeno zakonodajo te vrste dokumentacije ne morem izdelati sam ali v sodelovanju z neformalno skupino.

2. O nameri, da Ingrad zbira oziroma namerava zbirati ponudbe za projektiranje pri drugih projektantskih organizacijah sem bil obveščen neuradno 29. 6. 1979. Od tovariša Lajovic sem zato 5. 7. 1979 zahteval pojasnilo. Odgovor je bil, »da gre pri tem le za primerjavo«. Kasneje 10. 7. 1979 sem bil od Slovenija projekta obveščen, da jih Ingrad prosi naj vložijo ponudbo za projektiranje. Ob tej priliki sem jih opozoril na svoje pravice pri izdelavi tehnične dokumentacije. Z dopisom dne 12. 7. 1979 sem pisмено zahteval od Ingrada odgovore na moja vprašanja v zvezi s projektiranjem in terjal od njih da ukrepejo vse potrebno, da bi se proces gradnje pričel čimprej odvijati. Z vsebino dopisa sem seznanil tudi KS Krim Rudnik in predsednika izvršnega sveta Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik. Odgovora na ta dopis od Ingrada vse do danes še nisem prejel.

Za boljše razumevanje stvari navajam podatek, ki je po moji sodbi pomemben. Moja idejna rešitev centra na Rakovniku je bila ocenjena kot najboljša na javnem republiškem natečaju leta 1972. V natečajnem gradivu je med drugim jasno in nedvoumno zapisano v točki 11 tega dokumenta: »Razpisovalec se obvezuje, da bo pri avtorju najbolje ocenjene rešitve naročil tehnično dokumentacijo za realizacijo predlagane rešitve.« Očitno je, da ne gre za nikakršne posebne pravice kot je prikazano v članku, temveč za zakonito obveznost investitorja. Tudi iskanje zapisnika sestanka (?) o tem

je brez haska saj takega sestanka sploh ni bilo. V članku izražen dvom »kaj je pri tem res« ni utemeljen, ker so pri Ingradu o tem zagotovo vedeli, ker je v natečajni komisiji tedaj sodeloval kot član tudi predstavnik Ingrada.

Od Slovenija projekta so mi 22. 8. 1979 sporočili, da so izbrani kot najugodnejši ponudnik za izdelavo tehnične dokumentacije. Od Ingrada tudi tedaj nisem prejel nobenega pojasnila ali obvestila. Na prošnjo Slovenija projekta sem se 27. 8. 1979 udeležil pri njih razgovora s predstavnikoma te del. organizacije. Pojasnil sem jima svoje stališče, da sicer načeloma ne nasprotujem sodelovanju s kakšno drugo projektantsko organizacijo, vendar le v primeru če bi bila moja ponudba s sodelovanjem Projektivnega biroja SGP Pionir po enakopravni obravnavi iz utemeljenih razlogov zavrnjena. Postalo mi je jasno, da način obravnavanja stvari vseskozi ni pošten, še več, imam vtis, da gre za poskus, da bi me izločili pa čeprav s sredstvi, ki ne spadajo med humane medosebne odnose v delovnem procesu.

Obrnil sem se na Jugoslovansko avtorsko agencijo (JAA) po pomoči zaradi zaščite svojih pravic. Ta je z mojim pooblastilom 28. 8. 1979 pisмено opozorila Ingrad o tej zadevi. Po tem opozorilu se je tovariš Lajovic kot predstavnik Ingrada osebno oglašil na razgovor pri predstavniku JAA. Rezultat je tokrat za spremembo pozitivno. Končno mi je bila dana možnost oz. pravica (ki mi je bila sicer dana še v natečajnem dokumentu) da sodelujem s svojo ponudbo. S posredovanjem JAA in mojim soglasjem je Projektivni biro SGP Pionir poslal 14. 9. 1979 Ingradu ponudbo za

projektiranje. Na prošnjo Ingrada je bila ponudba 29. 9. 1979 še dopolnjena. V pričakovanju, da se bodo stvari začele odvijati korektno, sem 25. 9. 1979 prejel dopis Ingrada s prošnjo naj sodelujem kot avtor pri izdelavi tehnične dokumentacije in to s Slovenija projektom! V dopisu ni bilo niti sledu o kakšnem soglasju ali utemeljeni zavrnitvi moje ponudbe. Iz tega razloga sem 30. 9. 1979 pisмено zavrnil soglasje za sodelovanje s Slovenija projektom in ponovno pojasnil mojo zahtevo. Tudi na ta dopis nisem prejel nobenega odgovora.

3. Na koncu želim pojasniti še resničnost navedb v članku »Arhitekt zavlačuje gradnjo« z dne 9. 10. 1979. Priznam, da mi je zaprlo sapo ob branju tega članka, še posebej o (ne)verodostojnosti le-tega. Res je bil sestanek sklican v septembru 1979 na pobudo Slovenija projekta, toda imel je bistveno napako. Ni se mogel pričeti. Poleg mene so bili prisotni še trije predstavniki Slovenija projekta. Vsi štirje smo čakali debelo uro, nato smo se razšli... predstavnik Ingrada namreč ni bilo. Prepričan sem, da na vse zgoraj navedeno ni potreben noben komentar več.

Tihomir Sulič
dipl. ing. arh.

Kometar uredništva

Na pobudo in želje krajanov iz krajevne skupnosti Krim-Rudnik in navsezadnje tudi na

podlagi uresničevanja zasnove Naše komune, smo vas spoštovani bralci želeli kar najbolje informirati o poteku odnosno o pripravah na pričetek gradnje trgovskega poslovnega centra na Rudniku. Informacije smo poiskali pri investitorju – GP Ingrad, ki je tudi sodeloval pri razpisu natečaja. Tako se je naš sodelavec Milovan Dimitrič tudi dvakrat pogovarjal z njihovimi predstavniki. Danes pa objavljamo pismo ing. arh. Tihomirja Suliča, ki odgovarja oziroma pojasnjuje drugo plat medalje v zvezi z načrtovano gradnjo tega prepotrebne trgovsko poslovnega centra.

Možnost smo imeli, spoštovani bralci, prebrati in seznaniti se skupaj z vami o tem, kako se torej v poslovnih in strokovnih institucijah »pripravljajo« na gradnjo objekta, ki ne predstavlja samo nujnost, ampak je že vrsto let tudi odraz interesa množine krajanov, ki pa žal v danem trenutku pravzaprav sploh ne morejo vplivati oziroma kakorkoli pomagati, da bi se vendarle že »zakoličila njihova štacuna«. O tem kdo ima prav – Ingrad odnosno ing. arh. Sulič ne moremo razpravljati, najbrže tudi vi bralci ne, ali pa zelo težko. Kakorkoli že, odločili smo se, da bomo to problematiko sicer še spremljali vendar takrat in tako, ko se bodo skozi prizmo prizadevanj oblikovali tudi že prvi koraki napredka.

IZ OBČINSKEGA OBRTNEGA ZDRUŽENJA

Tekoče informacije

Obrtno združenje na podlagi obrtnega zakona združuje obvezno vse samostojne obrtnike na območju občine. To je kvaliteten razlika od prejšnjega društva samostojnih obrtnikov, ki je združevalo članstvo le na prostovoljni podlagi.

Obrtno združenje poleg zadovoljevanja interesov članov – obrtnikov zadovoljuje tudi širši družbeni interes in tako postaja pomemben družbeni dejavnik. O tej pomembnosti in o osnovnih nalogah združenja vas bomo seznanjali z različnimi sestavki tekom leta. Za uspešno delovanje vsake organizacije in tako tudi našega združenja je v našem sistemu izredno pomembna tekoča in živa informacija o delu in prizadevanjih za nadaljnji razvoj.

V mesecu oktobru smo organizirali obisk naše delegacije pri predsedniku skupščine občine Viliju Beliču. Seznanili smo ga z osnovno problematiko samostojnega osebnega dela. Za perspektivni razvoj obrti si bo potrebno prizadevati predvsem pri planiranju pogojev za uspešnejši napredek te go-

spodarske panoge v naslednjem srednjeročnem planskem obdobju. Pogoji pa so predvsem: ustvarjanje boljše družbene klime in odnos do obrti na sploh, poslovni prostori, kreditna in davčna politika, sodelovanje obrtnega združenja pri kreiranju celotne politike na tem področju. Predsednik Belič je na podlagi vsestransko plodnega razgovora obljubil vso možno pomoč pri nadaljnjem delovanju in uveljavljanju združenja.

Na zadnji seji izvršilnega odbora smo ob navzočnosti predstavnikov davčne uprave na čelu z načelnikom Ivom Lovštom, razpravljali o kompleksni problematiki davčne politike in se dogovorili za čimboljše stike med združenjem in davčno upravo. Ivo Lovše je izrazil željo, da bi bil seznanjen s tekočo problematiko in je zagotovil polno pripravljenost in sodelovanje davčne uprave.

Izredno pomembno delo čaka združenje, pri obravnavi osnutka novega zakona o davkih občanov. Tu se bomo morali predvsem opredeliti do raznih davčnih olajšav, enotnih obremenitev, do enotnih davčnih stopenj, pretiranega administriranja, registracije računov itd.

Izpolnimo anketo!

Da bi združenje s svojim izvršilnim odborom in delegatsko skupščino čim bolj uspešno delovalo je nujna povezanost z vsem članstvom in s tem seznanjenost s čim bolj konkretno problematiko. Zaradi tega se je izvršilni odbor odločil, da izvede anketo članstva z naslednjimi vprašanji:

- Kakšen način obveščanja o delu zdru-

ženja predlagate? (ali zadostuje časopis OBRTNIK, ali bi občasno izdajali že svoj INFORMATOR).

- Ali ste mnenja, da bi občasno organizirali sestanke s predstavniki davčne uprave?

- Pri vašem vsakdanjem delu imate tudi težave, kako bi vam lahko pri tem pomagalo združenje?

- Kaj sodite o popoldanski obrti?

- Poslovni prostori kot pogoj za nadaljnji razvoj obrti (ali imate urejeno stanovanjsko vprašanje, rabite najemni poslovni prostor, bi kupili poslovni prostor ali zemljišče za gradnjo).

- Za izgradnjo otroškega letovišča v PACUGU ste pripravljene prispevati prostovoljno (v gotovini – v storitvah).

- Kaj sodite o akciji, da združenje organizira za vas in vaše delavce posebne zobozdravstvene usluge?

- Ali se želite v sekciji združenja športno udeleževati in v katerih panogah?

- Vaši predlogi za boljše in uspešnejše delovanje združenja in vaše sodelovanje? (ali želite sodelovati v raznih organih združenja – vaši predlogi za boljše delovanje).

Od 70. članske delegatske skupščine se je velika večina članov odločila, da bo v tej akciji sodelovala na tak način, da bo obiskala od 5 – 10 obrtnikov in v osebnem stiku obdelala anketo. Na ta način bomo dobili okrog 500 odgovorov na anketo. Vsem ostalim članom smo anketo poslali po pošti, upamo da bodo člani spoznali pomembnost te akcije in bodo svoje odgovore posredovali združenju. Vsi člani združenja, ki anketo zaradi raznih vzrokov niso prejeli, lahko isto dobijo na združenju.